॥१०॥ विश्वे देवा यजमानश्च सीदत" इति। हे 'अग्ने', 'आजुह्वानः' देवानाह्वयन्, 'सुप्रतीकः' शोभनाङ्गः सन्, 'साध्या' साधनीया, मन्त्रैः संस्करणीयां 'स्वां योनिमासीद' स्वकीये स्थाने तिष्ठ। हे 'विश्वे देवाः', यूयं 'यजमानश्च', 'उत्तरस्मिन्' उत्कृष्टे, 'सधस्थे' सहावस्थानयोग्ये, अस्मिन् स्थाने, 'अधिसीदत' अधिष्ठाय तिष्ठत॥

(१०) अथ सोमक्रयणीपदविषये यदुक्तं सूत्रकारेण, 'निष्क्रम्यमाणेषु यजमानोनुवर्त्तयित्वा' इति। तत्र मन्त्रमाह। "एकमिषे विष्णुस्त्वान्वेतु। द्वे ऊर्ज्जे विष्णुस्त्वान्वेतु। त्रीणि व्रताय विष्णुस्त्वान्वेतु। चत्वारि मायोभवाय विष्णुस्त्वान्वेतु। पञ्च पशुभ्यो विष्णुस्त्वान्वेतु। षड्रायस्पोषाय विष्णुस्त्वान्वेतु। सप्त सप्तभ्यो होत्राभ्यो विष्णुस्त्वान्वेतु" इति। हे सोमक्रयणि 'त्वां', 'अनु', 'इषे' अन्नार्थं, 'विष्णुः', देवः 'एकं' प्रथमं पदम्, 'एतु' प्राप्नोतु। तथा 'त्वां', 'अनु', 'ऊर्जे' रसार्थं, 'द्वे' प्रथमद्वितीये पदे, 'विष्णुः', 'एतु' प्राप्नोतु। एवमुत्तरत्रापि योज्यं। 'व्रताय' कर्म्मानुष्ठानसिद्ध्यर्थं, 'मायोभूः' सुखस्य भावयिता वायुः। मयोभूर्वातो अभिवातूस्रा इति मन्त्रान्तरात्। तस्य सम्बन्धिनः 'मायो भुवः', प्राणाः, एतदर्थं, 'सप्तभ्यो होत्राभ्यः' होता, मैत्रावरुणः, ब्राह्मणाच्छंसी, पोता, नेष्टाच्छावाकः, अग्नीध्र इत्येताभ्यः सप्तभ्यो होत्राभ्यः, तृतीयसामर्थ्यसिद्ध्यर्थं॥

(११) यदुक्तं सूत्रकारेण, 'सप्तमे पदे जपति' इति। तत्र मन्त्रमाह। "सखायः सप्तपदा अभूम। सख्यन्ते गमेयम्॥११॥